Tiếng đàn violon lôi cuốn

(Lâm Tụng Anh)

Trong khu rừng nọ có một con Cáo, không biết nó học chơi đàn violon từ bao giờ mà lại chơi rất hay. Một hôm, Cáo đứng dưới cây liễu trước cổng nhà, kéo đàn du dương. "Ồ, ai đang chơi violon thế, nghe hay quá đi thôi!" Thỏ con, Sóc con và Nhím con đều chạy đến xem. Càng lúc Cáo càng kéo đàn say sưa hơn, kéo mãi, kéo mãi cho đến khi các con vật nhỏ đều chìm đắm trong tiếng nhạc véo von

ấy. Sau đó, tự nhiên, tất cả chúng đều ngủ thiếp đi. "Ha ha, ha ha, sập bẫy rồi, ta không khách sáo đâu đấy!" Cáo lập tức bỏ chiếc đàn xuống, lôi Thỏ con, Sóc con và Nhím con vào nhà rồi nhốt chúng vào trong lồng. Sau đó, nó lại đứng dưới gốc cây liễu và kéo đàn...

Trời tối, Thỏ con, Sóc con và Nhím con vẫn chưa về nhà, Thỏ mẹ, Sóc mẹ và Nhím mẹ vô cùng lo lắng, tìm kiếm khắp nơi nhưng chẳng thấy chúng đâu cả. Ông Gấu hàng xóm nói: "Buổi chiều, tôi thấy chúng chạy đến chỗ cây liễu to đằng kia kìa... À, có khi chúng chạy đến nghe Cáo chơi đàn rồi!" Ba bà mẹ đã hiểu ra mọi chuyện,

con Cáo đáng ghét, các con của mình đã mắc bẫy của nó rồi. Sau hồi lâu vắt óc suy nghĩ, cuối cùng họ nghĩ ra một cách: "Sáng mai, chúng ta cũng đi xem Cáo kéo đàn, nhưng cẩn thận đừng để mắc lừa nó!" Ngày hôm sau, mỗi bà mẹ đều uống một cốc cà phê đặc, sau đó cả ba cùng nhau đến chỗ cây liễu. Con Cáo nhìn thấy bọn họ, trong lòng khấp khởi vui mừng, nó nghĩ thầm: "Hôm qua bắt được ba con nhỏ, hôm nay lại bắt được thêm ba con lớn, từ giờ ta chẳng phải lo thiếu cái ăn rồi!" Con Cáo lắc lư cái đầu, chơi một bản nhạc vô cùng tuyệt diệu. Kỳ lạ thay, cả ba bà mẹ chẳng buồn ngủ chút nào, hơn nữa càng nghe càng thấy tỉnh táo. Con Cáo buồn bã nghĩ: "Lẽ nào bài nhạc ru ngủ của mình mất tác dụng rồi ư? Mình phải kéo đàn hay hơn nữa mới được, chúng có muốn không nhắm mắt ngủ cũng không xong." Nó liền kéo bản nhạc ru ngủ này một lần nữa, nhưng ba bà mẹ chẳng buồn ngủ chút nào, ngược lại con Cáo bắt đầu ngáp lấy ngáp để. Một lát sau, nó cũng chìm vào giấc ngủ say sưa. Các bà mẹ vội vàng chạy vào trong nhà Cáo, mở cửa lồng, thả Thỏ con, Nhím con và Sóc con ra. Sau đó, họ nhốt Cáo vào trong lồng, cất chiếc đàn violon "quyến rũ" đi rồi khóa cửa lại. Xong xuôi, các bà mẹ dẫn các con về nhà.

Cáo ngủ một mạch đến khi mặt trời lặn mới tỉnh dậy. Nó mở to mắt ra nhìn xung quanh, sao lại thế này, Thỏ con, Nhím con, Sóc con đâu hết

rồi? Ồ, hóa ra mình đã ăn thịt hết chúng rồi. Nó sờ vào bụng, không đúng, bụng lép kẹp mà. Lúc đó, nó mới phát hiện mình bị nhốt trong lồng, bên cạnh cũng không có chiếc đàn violon nữa. Trời ơi! Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra thế này?

Bài học nhỏ 365

Thỏ con, Sóc con và Nhím con đều bị mắc lừa Cáo và bị Cáo nhốt vào trong lồng. Ba bà mẹ rất khôn ngoan đã phá tan âm mưu của Cáo, tìm cách cứu các con thoát chết. Câu chuyện này dạy các bạn nhỏ chúng mình rằng gặp chuyện gì cũng cần ứng biến linh hoạt, chịu khó suy nghĩ để giải quyết khó khăn nhé! Sau khi đọc xong, các em hãy trả lời câu hỏi: Con Cáo đã làm thế nào nhốt được Thỏ con, Nhím con và Sóc con vào lồng? Ba bà mẹ đã nghĩ ra cách gì để cứu các con ra ngoài?